

Június, július, augusztus

1. *Június 2.* – A délelőtti istentisztelet után előadás a nemzeti összetartozás napja alkalmából (Fejes Zsolt könyvkiadó bemutatja Szentkirályi Gábor A Rongyos Gárda története c. könyvét)
2. *Június 3.* 16.30 – Presbiteri gyűlés
3. *Június 6.* 17.30 – Kora esti bibliaóra
4. *Június 8.* 13.30 – Konfirmációs vizsga
5. *Június 9.* 10.00 – Pünkösdvásárnap. Istentisztelet úrvacsorai közösséggel és a konfirmandusok fogadalomtétele
6. *Június 9.* 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
7. *Június 10.* 10.00 – Pünkösdhétfő. Istentisztelet úrvacsorai közösséggel és kórusunk szolgálatával
8. *Június 17-21.* – Napközis tábor a kárpátaljai Bátyúból érkező gyermekekkel
9. *Június 20.* 17.30 – Kora esti bibliaóra
10. *Június 22.* 9.30 – Presbiterképzés, Kiszombor
11. *Június 22-27.* – A lelkész házaspár szabadságon
12. *Július 1-5.* – Hittantábor (Mártély)
13. *Július 1-31.* – Nálunk tölti gyülekezeti gyakorlatát Telegdi István kolozsvári teológiai hallgató
14. *Július 7.* – A délelőtti istentisztelet után Kereskényi Sándor előadása: 510 éve született Kálvin János
15. *Július 11-14.* – Retró hittantábor a 2001 és 2014 között konfirmált „fiataloknak”
16. *Július 19.* 18.00 – Bűnbánati istentisztelet
17. *Július 21.* 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
18. *Július 27-31.* – Gyülekezeti kirándulás (Mátraháza)
19. *Augusztus 16.* – Bűnbánati istentisztelet
20. *Augusztus 18.* 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
21. *Augusztus 22-30.* – A Des Moines-i testvérgyülekezetünk hatfős küldöttsége érkezik hozzánk munkavégzésre
22. *Szeptember 9.* 1630 – Presbiteri gyűlés

Áldott pünkösdi ünnepeket és testi-lelki felüdülést kíván minden Testvérünknek a presbitérium

REFORMÁTUS HONVÉD TÉR

19.
évfolyam
2. sz.
2019. június
2.

Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség gyülekezeti
lapja

6720 Szeged, Kárász u. 15 * Telefon: 62/ 426 902

E-mail: szeged-honved.ter@reformatus.hu

Honlap: www.honvedter.ref.hu

Pünkösöd – szakadatlanul

„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” Jn 14,26

Pünkösöd nem olyan, mint karácsony. Pünkösöd nem olyan, mint húsvét. Bár tudjuk, és megtanítjuk a gyerekeknek is, hogy ötven nappal a feltámadás, és tíz nappal Krisztus mennybemenetele után jött el a Szentlélek, pünkösöd mégis: más!

Karácsonykor Jézus születésének történetéről beszélünk. Karácsony egyszeri alkalom volt Betlehemben. A vendégekkel teli fogadó istállójában Mária jászolba fektette a földre született Istent, Jézust. Megtörtént. Húsvétkor a feltámadás csodájáért adunk hálát, de a húsvéti feltámadás szintén egyszeri alkalom volt. Az asszonyok elhengerítve találták a követ a sír bejáratától. Megtörtént.

Pünkösödnek nincs vége. Minden nap ünnepelhetjük, hiszen reggeltől estig, de még álmatlan éjszakákon is leszáll reánk, bennünk él, egyfolytában érezteti a jelenlétét. Állandó, folytonos pünkösöd nélkül nem élne a hitünk. Babona lenne a reménységünk. Őszinte, de hiányos maradna a szeretetünk.

Az első pünkösödkor kitöltetett Szentlélek itt maradt közöttünk. Ő közvetíti nekünk az Atya Isten akaratát. Felnyitja a szemünket, elűzi a kételyeinket és féltrevez. Ő juttatja eszünkbe mindazt, amit Jézus mondott. Ne szűnjünk hát meg imádkozni: „Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám!”

Kereskényiné Nemes Livia

Túrmezei Erzsébet: Pünkösd után

Pünkösdig hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán pünkösd lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív
hogya a szó Lélektől ihletett.
Lélektelen mennyit beszéltünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

*„Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük,
amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.
Mindnyájan megtelek Szentlélekkel ...” (ApCsel 2,3-4)*

amiért egy-egy koncertre eljövünk.

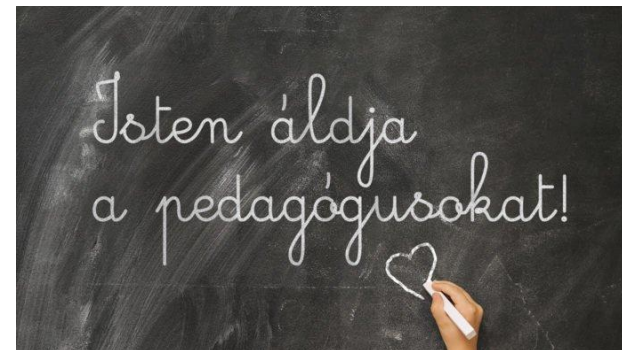
Nagyon reméljük, hogy Isten segítségével, még sok ilyen kedves élmény részesei lehetünk az elkövetkező években, a fellépőknek pedig kívánjunk tiszta szívből további eredményes tanulást, sikeres koncerteket. Azután, néha ők is nézzenek be hozzánk, mondjuk, egy vasárnap délelőtti istentiszteletre...

Kisimre Ferenc

Jankovich Ferenc: Tanítónknak

Mi már tőled sokat kaptunk,
de tőlünk te keveset,
az arcodból, a hangodból
sugárzik a szeretet.

Fogadd tőlünk ezt a csokrot,
mit kötött a szeretet,
hála-hála mindig hála
jó tanítónk teneked.

A közönség soraiból

Sok éve (hogy mennyi, azt meg nem mondom) hallgatom/hallgatjuk Bozóki Andrea tanárnő tanítványait a Honvéd téri református templom nagy imatermében. Gitároznak. Talán azt is mondhatnám, hogy már szokásunkká vált: minden hónap utolsó csütörtök estéjén megjelenünk ezeken a rövid, mintegy egy órás koncerteken. Megtapsoljuk az ifjú művészpálántákat, utána csemegézünk az asszonytestvérek által készített finom sós és édes sütemények között, iszunk egy csésze teát, elbeszélgetünk a fellépőkkel, a közönséggel. Konstatáljuk, hogy ismét egy szép zenei élményben volt részünk és fogjuk a kalapunkat...

Ez lenne a nagyon egyszerű, szinte tudósítás-szerű leírása az alkalmaknak. De ne elégedjünk meg ennyivel, nézzük meg egy kicsit belülről is ezeket a műsorokat. Az estek rendre áhítattal kezdődnek, amelyeken lelkészeink rövid, alkalomhoz igazodó ígerészletekkel készítene fel bennünket az előadásra. A lelki-szellemi-művészi élmény befogadására. A növendékek fellépése előtt a tanárnő bemutatja a pódiumra lépőt, majd rövid ismertetőt mond az előadásra kerülő műről. Akkor következnek a fiatalok. Külön tanulmányt lehetne írni arról, hogy miként jönnek ki a közönség elé, miként hajolnak meg előttünk, hogyan helyezik el a térdükön a hangszert, mennyi ideig hangolják a húrokat, mennyire látszik az arcukon az összpontosításból eredő feszültség, van-e már amolyan előadóművészi tartásuk, amelyet később fejlesztenek majd tökéletessé, állandóvá. Miután más-más személyiségi jegyekkel bírnak, ezek a megnyilvánulások is különbözőek. De számunkra, a nézők számára az a tudatosság, a tökéletes játékra való törekvés a legrokonszenvesebb, amelyet mindegyiküknél felfedezhetünk. S ez nyújtja nekünk azt a kellemes, gazdagító érzést,

Gondolatok a "céduláról" avagy az igekártyáról

Az SZTK-ban ültem orvosra várva már másfél órája. Olvastam. Így szoktam. Jó ez így, békés voltam. Végre nyílt az ajtó, bement az első beteg, és behajtottam a könyvem (Gyökössy E. Életünk- Jézus tükrében) A mellettem ülő idősebb néni ránézve, megszólalt : – Jézusról olvas? Én is járok templomba. És mondta, mondta, amivel a szíve tele volt. Én hallgattam őt, csak néha szóltam. Egyszer csak benyúlt a táskájába, és egy igés kártyát adott kedvességből, hogy tegyem a könyvembe könyvjelzőnek. Elfogadtam Csend volt bennem. Majd nyílt az ajtó, bement a következő beteg. Közben azon töprengtem, lám, az én templomomban is vannak igés kártyák, gyűjtöm is, és még sincs nálam egy sem.

Szolgáló öröm számomra, hogy vasárnaponként oszthatom a prédikáció igéjét a betérőknek, és – ha kell – magyarázom, mi ez. Már akik ismerik, kérik. – Cédula! – és már nyúlnak is érte mosolyogva.

Én magam is gyűjtöm. Bérletembe teszem, olvasom, el akarom ültetni mindennapi keresztyéniségembe. Konyhaszekrényemre kiragasztom, tanulom, átgondolom, mert sokszor mankóm nehéz élethelyzetekben. Ha ajándékot adok barátaimnak, családtagjaimnak, mindig mellé teszek egyet a borítékba, csomagba.

Egyszer váratlan meglepetés ért: az egyik unokám mutatta, hogy gyűjti a diákigazolványában. Meglepett. Tényleg nem csak cédula!

Sashegyi Tiborné

Felhívás

Templomunk nyári nyitvatartása. Templomunk ezen a nyáron is a szabadtéri játékok ideje alatt, az előadások napjain lesz csak nyitva, délutánonként 4 órától 7 óráig. Azok a kedves Testvérek, akik szolgálatot szeretnének vállalni, az iratmissziós asztalnál vagy Sashegyi Tibornénál jelezzék szándékukat (06 30425 6185). Köszönjük.

Vázlatos beszámoló a Magyar Református Egység Napjáról

Emlékszünk rá – hiszen gyülekezetünk küldöttsége is ott volt Debrecenben –, hogy tíz évvel ezelőtt, 2009. május 22-én, újraegyesült a Magyar Református Egyház, és ezzel helyreállt a magyar reformátusok Trianon utáni szellemi, lelki és kulturális szétszakítottsága. Most, 2019. május 18-án pedig a Magyar Református Egység Napját ünnepeltük – fesztiválszerű oldottságban.

A belváros tizenöt helyszínén több tucatnyi színes program várta a résztvevőket. (Ezért lehet csak vázlatos ez a beszámoló.) Tíz órára megtelt a Nagytemplom előtti tér a Kárpát-medence minden részéről érkező református testvérekkel, akik mind ugyanazért jöttek: hálát adni egységünkért és hitünért. Ebben a forgatagban régi barátok, ismerősök, testvérgyülekezetek találkozhattak Szombathelytől Kézdivásárhelyig, Somorjától Végvárig, Nagydobronytól Hertelendyfalváig. A Kossuth téri nagyszínpadon ünnepi köszöntőkkel kezdődött a nap. *Papp László*, Debrecen polgármestere a reformátusság és a város évszázadokon átívelő nemzetmegtartó szerepéről beszélt. *Varga Mihály* nemzetgazdasági miniszter nagykunsági kálvinistaként szólott az egybegyűltekhez. Messzire világító tábor tűznek nevezte a magyar reformátusok egységét, amely magához vonzza az embereket.

A párhuzamosan folyó rendezvények között nehéz a választás. Én a Kollégium kínálata mellett döntöttem. Az Oratóriumban két értékes előadást hallgathattam meg: *Kustár Zoltán*, a DRHE rektora az egységről értekezett igetanulmányban Jn 15,1-8 alapján. *Sajtos Szilárd*, tábori lelkész, mentálhigiénés szakember a mai család helyzetét, típusait taglalta a Család és keresztyénség c. előadásában. A „pihenőszigeten”, a Kollégium udvarában, könnyedebb kikapcsolódás várt a Népzenei színpad körül. Közösen énekelhettünk zsoltárokat, és élvezhettük,

többek között, a biharkeresztesi Szarkaláb néptáncgyűttest vagy a Rákász citerazenekart Komádiból. Kifelé menet pedig a Kollégium Múzeuma nyújtott áttekintést a nagyhírű intézmény múltjáról.

Délután háromkor minden alternatív rendezvény véget ért. A hálaadó istentisztelet ideje érkezett el. *Fekete Károly* tiszántúli püspök igehirdetésében az egységnapra vezérlés alapján („*Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!*” – Zak 8,23) bontotta ki a megváltás csodálatos örömhírét. Az istentiszteleten a Generális Konvent elnökségi tagjai szolgáltak. Az egységnapra érkező református testvérek pedig úrvacsorai közösségben is megélhették összetartozásukat. Az úrvacsorai kenyeret a Magyarok Kenyere Programban összegyűjtött és a gyülekezetek által felajánlott búzából sütötték, a bort pedig *Mészáros Pál* szekszárdi borász, volt presbiter ajánlotta fel. A hálaadó istentisztelet adományainak a kedvezményezettje a Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Gyermekotthon.

Tíz évvel ezelőtt, az egység megszületésekor így imádkoztunk: „Köszönjük, Urunk, hogy a történelmi viszontagságok, a politikai praktikák, belső romboló vitáink, közösségi szűklátókörűségünk, egyéni érdektelenségünk ellenére most egy új esélyt adtál, hogy *nemet* mondhassunk múltunk bűneire, és *igent* a jövőre. Krisztus a jövő, együtt követjük Őt.”

Ma is érvényesek hálánk szavai.

Nemes Gábor

